

9-GIỚI ĐỒNG Ý YẾT MA, SAU PHỦ NHẬN

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tôn giả Đà-phiêu-ma-la-tử được Tăng làm yết-ma cử thầy trông coi chín việc, như trong mười ba việc (giới Tăng tàn) đã nói rõ. Lúc ấy có y phần tảo xá na, không thể phân chia được nên thầy bạch với Tăng: “Y phần tảo xá na này không thể chia được, nên cho Trưởng lão Ma ha Ca-diếp được không?”.

Các Tỳ-kheo đều đồng tình bảo: “Được”. Thế nhưng, Đà-phiêu sợ về sau có lời tranh cãi, bèn xướng giữa Tăng: “Y phần tảo xá na này cho Trưởng lão Ma ha Ca-diếp”, xướng như vậy ba lần.

Xướng vừa xong, nhóm sáu Tỳ-kheo từ chỗ ngồi đứng dậy nói: “Ai nói cho? Nhóm sáu Tỳ-kheo đã chịu cho chưa? Ông xướng như vậy là không có tâm bình đẳng. Ông vì thân tình riêng mà đem vật của chúng Tăng ra cho họ”.

Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo gọi nhóm sáu Tỳ-kheo đến. Khi họ đến rồi, Phật liền hỏi: “Các ông có thật như vậy chăng?”.

Họ đáp: “Có thật như vậy bạch Thế Tôn”.

Phật liền khiển trách: “Đó là việc ác. Bậc phạm hạnh như vậy, nếu cần đến da thịt máu tủy của các ông, cũng nên đem cho, huống gì chiếc y phần tảo ấy không thể chia được, nay đã tuyên bố cho giữa Tăng mà ngăn cản. Khi các ông im lặng bằng lòng cho thì giống như tướng mạo của bậc quý nhân. Giữ lại ngăn cản, thì giống như bộ dạng của kẻ bần tiện. Đó là việc phi pháp, phi luật, trái lời ta dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện”.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo, khi Tăng đem chia phẩm vật, đã hòa hợp bằng lòng cho người khác nhưng sau đó ngăn cản, thì phạm Ba-dạ-đề”.

Giải Thích:

Trước đã bằng lòng: Trước đó trong Tăng chia phẩm vật, mình cùng hòa hợp bằng lòng cho.

Sau đó ngăn cản: Nói như sau: “Trưởng lão tùy theo chỗ thân tình mà đem vật của Tăng cho riêng”, thì phạm Ba-dạ-đề.

Nếu khi Tăng đem chia các vật cần phải chia, như: Y Tăng-già-lê, Uất-đa-la-tăng, An-đà-hội, hoặc tọa cụ, áo che gẻ, áo tẩm mưa, dây thắt lưng, tô, chén nhỏ, thau đồng, quạt, dù che, bình đựng dầu, túi da, dao con, giày da, bình đựng nước v.v... Tất cả các vật đáng chia như vậy khi chia cho mình thì nên lấy. Nếu không muốn lấy, nên bảo họ đi qua.

Nếu họ hỏi: “Vì sao thầy không lấy?”, thì nên đáp: “Cái này tôi không cần, tôi muốn lấy vật khác”, rồi sau đó, khi cần mình lấy, thì không có tội. Nếu người chia vật tuyên bố: “Các vị tùy ý mà lấy”, thì Tỳ-kheo lúc ấy tùy theo những gì mình cần tự ý lấy, không có tội.

Ngăn cản: Có ba trường hợp: Hoặc cho rồi mà ngăn cản, hoặc lúc đang cho ngăn cản; hoặc khi chưa cho ngăn cản.

Khi cho rồi mà ngăn cản thì phạm Ba-dạ-đề. Lúc đang cho mà ngăn cản, thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Lúc chưa cho mà ngăn cản thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối. Thế nên nói (như trên).